

врѣме да пападнижтъ напрасно на немъ. *Р. 69.* Къщата му бѣше помалка отъ царската но погодна и похубава (*plus commode et plus riante*). *Т. 230.* Широки и сгодны стап. *Л. Д. 69 р. 132.* По нѣкога подземтъ бива сгоденъ за да си подобри съ него орната земя. *ib. 72 р. 245.* Ние ся раждамы съ двѣ ржки, еднакво сгодны за всякъ работъ. *ib. р. 146.* Той конь ми ся види много сгоденъ за мене. *П. 29. 2)* достойный: Леле варе грешна мале, Не си згодна въ рай да идешъ, рай да видишъ, Христу богу да достоишъ. *М. 46. 3)* пріятный: Му донесо'е згодна вечера, Болаки лудо да ми вечерать, — да ми заспѣеть. *М. 370.*

**Сгѣднѣсть** *с. ж.* удобство: Тыя сграды по сгѣднѣсть-тъ си могли, казвать, да ся мѣрять съ чловѣчески сграды. *Л. Д. 1873 р. 171.* Спсателя при всички сгѣднѣсти, що е ималъ при издирване-то, да не е основалъ на нѣкоя по-пови собствени свои издирвания. *ib. 76 р. 116.*

**Сгодѣ** *м. св.* сговорю, помолвлю. **Сгодавамъ** *м. дл.* сговариваю: А за чие момиче ма сгодихте? *З. 195.* Снощи мама Янка била згодила И зарана люто кледа. *Д. 57, 1 + 2.* — са, 1) быть сговореннымъ помолвленнымъ. **Сгодѣнъ** помолвленный: За Станка дошли огледници И ся съ Станка сгодила. *Д. 70, 14—15.* Но както и да е, а въ тоя сщн день Слава бѣше вече сгѣдѣна. *З. 83.* Кой има момы згудены, да ги вѣнчява! *Гн. 183.* 2) случиться кетати: Пакъ сѣ молишь свѣти Петаръ, Да откупать грешна майка. Ми сѣ згоди поямето. Поямето-то отъ коноп-та Ъ го пуци на мила майка, во некол-отъ, Да ѣ майка куртулисать. *М. 44.* Збила ми сѣ божи майка, Маріа, Никой ми сѣ по край неа не згоди, Згодила сѣ Аламанка девойка, Сопасала свилентъ поясъ отъ себе, Го повила Риста бога малего. *М. 32.*

**Сгорещѣ** *м. св.* **Сгорещавамъ** *м. дл.* разгорячу, —аю; сгорѣю, —ваю: Вино-то сгорищава кръвъ-тъ. *Л. Д. 72 р. 156.* И горко-то добиче да са отжрве (отъ вѣшки-тъ) бѣга по поляна-та често нѣколко часове, то са сгорещява вжтрѣ още повече. *ib. 75 р. 91.* Да стискашъ този скиптръ въ ржката си докжтъ ся згорѣщи хубаво металать. *Х. I, 63.*

**Сгорѣ** *м. св.* **Сгорявамъ** **Сгарямъ** *м. дл.* 1) сожгу, сожгаю: Най-доше е, кога-то топлятъ спалниж-тъ съ вжглища (кюмюръ) не добрѣ сгорены, или турять вжглища-та въ кюмбе-то, та ги сгорявать, пакъ оставять вратичка-та на кюмбе-то отворены. *Л. Д. 1873 р. 76.* 2) пережгу, пережигая (*тряпичу для трута; растеніе противъ боли*): Сгарять врьба отъ врьбница, кога боли нѣкого главата, турять я въ пѣпче и давать му да пие. Сгарямъ намученъ дріпелъ (*о трутъ для раны*).

**Сгѣт(о)вѣ** *м. св.* **Сгѣтвямъ** *м. дл.* 1) состряпаю, стряпаю; приготвляю, —аю: Тѣи поискали да си сгѣтвять обѣдъ. *Л. Д. 1872 р. 253.* Улови риба моруна, Добра обеда да сгѣтвнишъ. *Д. 46, 39—40.* Рано ра-